

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 27.

Sjette Session.

37te Møde.

Lørdagen den 17de Februar.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Derimod har der været Tvivl med Hensyn til den 19de Post, hvor der er brugt Udtrykket: „passerer“. Der er nemlig ved Vaccinationsanstalten i Kjøbenhavn ansat foruden den egentlige Læge to faste Assistentter, hver med en Løn af 192 Rd.; der har derimod desforuden været brugt to Extra-Assistentter, der først fik Betaling for hver Dag, de gjorde Tjeneste, men senere ifølge en kongelig Resolution af 12te Februar 1847 fik hver et fast Vederlag af 100 Rd. om Aaret. Det er altsaa disse to Gange 100 Rd., hvorefter der her er Spørgsmaal. Det forekommer mig aldeles klart, at den virkelige Tilstand er den, at der er 1 Læge med 4 Assistentter, hvorved jeg dog strax skal bemærke, at den ene senere er bortfalden, og det kan altsaa ikke ansees correct, at man paa Finantsloven opfører 2 Assistentter, og derpaa tager 200 Rd. fra en anden bevilget Conto for dermed at lønne to til, for derved at opnåe det Samme, som om der paa Finantsloven var opført 4. Dersom det viser sig, at to ikke ere nok, maae der opføres 4 paa Finantsloven og hver tillægges sin Gage, men det maa ikke see ud paa Finantsloven, som om to Assistentter vare tilstrækkelige, medens man saa lønner to til af en ganske anden Conto.

De under Post 21 omtalte 204 Rd. 72 f. ere et Beløb, der er udbetalt for 3 Qvartaler til de to Hospitalet i Helsingør og Hillerød i Godtgjørelse for Consumtion. Det vil erin-

dres, at da Consumtionen blev ophævet, blev det strax forbeholdt, at nogle Consumtions Godtgjørelser som Consequens deraf maatte bortfalde. De bleve i Finantsloven for 1852 opgivne til 673 Rd. Nu er der imidlertid blevet udbetalt til Hospitalet i Helsingør en Godtgjørelse af 125 Rd., og til det i Hillerød 148 Rd. Naar Tallet er mindre, hidrører det fra, at Godtgjørelsen kun er bleven udbetalt for 3 Qvartaler med 93 Rd. 72 f. til Helsingør, og med 111 Rd. til Hillerød, tilfammen altsaa 204 Rd. 72 f. Det er blevet anseet for tvivlsomt, hvorvidt dette Beløb tilkom disse Hospitalet, og naar det derfor er blevet dem udbetalt, kan der vist ikke derimod være Noget at indvende, skjøndt der ikke foreligger mindste Oplysning om, at denne Godtgjørelse skulde være anderledes stillet end de øvrige Godtgjørelser; men nu er det usvækket afgjort, at den ikke tilkommer dem, og altsaa er det en naturlig Følge, at den skal tilbagebetales. Ved det brugte Udtryk „søges tilbagebetalt“ har Udvalget villet tilkjendegive, at, hvis de ikke godvilligt vilde tilbagebetale Godtgjørelserne, maae de sagsøges, og naar de da blive sagsøgte, berder det endelige Udsald ikke paa vor Beslutning, men paa den Dom, der maatte blive fældet. Derfor have vi brugt Udtrykket „søges tilbagebetalt“, thi at de maae søges tilbagebetalt, forekommer Udvalget urvovlsomt, skjøndt Udbyttet i ethvert Tilfælde ikke vil blive stort. — Under 22de Post er indstillet, at den brugte Fremgangsmaade passerer. Hese Sagen hidrører kun derfra, at Justitskasens Regnskab tidligere førtes efter Kalenderaaret, og at man nu har søgt at bringe det i Overensstemmelse med Finantsaaret. Der er derfor udbetalt Sigt og Sagfalds-udgifter og Lønninger til Criminal- og Po-